

[Kaj Poulsen]

Jeg må så selvfølgelig stille et spørgsmål til hr. Bernhard Baunsgaard, for det er snak, det her. Forleden dag, da vi behandlede boligbyggeriloven, stemte det radikale venstre imod en forøgelse af kvoten. Var det af omsorg for boligbyggeriet?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning, og derefter vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Kaj Poulsen svarede ikke på, om han var parat til at tage det møde om boligbyggeriet. Hvis kl. 11 er for tidligt, fordi man skal have gruppemøde, så er vi parat senere på dagen, kl. 13 f.eks. Vi er parat, men vil socialdemokratiet? Var der alvor i forslaget om, at vi sammen skulle drøfte, hvordan vi kan fremme boligbyggeriet i dette land? Det var der ikke. Ellers er vi parat kl. 13, hvis man bestemmer sig om.

Gammelgaard (KF):

Hr. Svend Auken kaldte regeringen for de lamme ænder. Skal vi blive i dyresproget, så må man om socialdemokratiets og hr. Svend Aukens indlæg sige, at det er geden, der bræger, men ikke giver megen mælk.

Hr. Svend Auken er lige kommet hjem fra USA. Hr. Anker Jørgensen er vendt tilbage fra Uruguay. Socialdemokratiets politiske ledelse søger åbenbart udenlands for at hente inspiration, men det kommer der ikke meget ud af. Det bliver sværere og sværere for socialdemokraterne at finde argumenter vendt imod regeringens politik. Men hvordan skal de også kritisere, at beskæftigelsen nu er den største nogen sinde, og at arbejdsløsheden er blevet 51.000 mindre siden oktober 1983?

Hvordan kan socialdemokratiet og hr. Svend Auken være imod, at reallønnen nu stiger for første gang i 9 år? Det skyldes, at inflationen nu bliver den laveste i mange år, og at vore indkomster heller ikke udhules af de traditionelle skatte- og afgiftsstigninger, samt at renten falder. Hvordan skulle hr. Svend Auken kunne være imod det? Og hvordan være imod, at det indenlandske statsunderskud snart er helt væk, hvor det i 1983 var 54 mia kr.?

Og så betalingsbalanceunderskuddet. Hvad skal hr. Svend Auken og oppositionen snart gøre, når betalingsbalanceunderskuddet nu også begynder at gå nedad? Man kan snart ikke forestille sig, hvad hr. Svend Auken skal finde på, når der sker det, at regeringen når sit mål også på dette område.

Det er ikke så sært, at meldingerne ude fra virksomhederne om den megen aktivitet og de store ordrebeholdninger gør det svært for hr. Svend Auken. Den økonomiske vækst, der sætter rekord – ja, den socialdemokratiske argumentation må blive forkrampet.

Når regeringen nu får gennemført en nødvendig og tilstrækkelig justering af den økonomiske politik, er det derfor heller ikke så sært, at kritikken er meget afdæmpet. Det hænger selvfølgelig sammen med, at der heller ikke her er noget alternativ til regeringens politik. Det skyldes i første række, at regeringen har ramt plet ved sin justering. Det var lige netop, hvad der var brug for. Hvis socialdemokratiet og SF var kommet med andre forslag, ville de enten have været for virklingsløse eller for skrappe.

Socialdemokratiet har jo meget længe efterlyst justeringer af den førte politik. Ja, man har slæbt regeringens ministre i det politisk-økonomiske udvalg måned efter måned og krævet indgreb. Det er nok heldigt for landets økonomi og for beskæftigelsen især, at regeringen ikke lyttede til socialdemokratiet og gennemførte en af de buketter, vi fik præsenteret hvert halve år, da det store oppositionsparti var regeringsparti.

Men da det kom til stykket, kom der ikke noget alternativ. Ganske vist har socialdemokratiet, som kritiserer, at regeringen ikke gør nok ved betalingsbalancen, stillet nogle ændringsforslag til finanslovsforslaget, men det er jo forslag, der ville betyde en milliardforringelse på betalingsbalancen i de kommende år. Socialdemokraterne siger så, at disse ændringsforslag kun er en lille del af deres samlede politik. Ja, bevar os vel: hvad var der sket, hvis »Danmark for hele folket« var blevet gennemført? Så ville der i sandhed være blevet tale om et sammenbrud for dansk økonomi.

Vi har jo i de sidste uger hørt meget om det kolossale samarbejde mellem SF og socialdemokratiet. Der er udgået paroler om samarbejdet i hele landet fra allerhøjeste sted i det store oppositionsparti. Det er ganske